

Однак, недостатньо аргументованою виглядає позиція законодавця з приводу невіднесення групи осіб до обставин, що обтяжують покарання, оскільки, по-перше, це одна з форм співучасті у злочині, яка характеризує підвищений ступінь суспільної небезпеки злочину порівняно з аналогічним діянням, вчиненим одноособово, по-друге, вона вважається кваліфікуючою ознакою низки злочинів, зокрема передбачених ст. 121, 126, 152, 153, 296, 316, 317, 402, 404, 405, 406 КК України.

З урахуванням вищевикладеного пропонуємо п. 3 ч. 1 ст. 67 КК України викласти як «вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою».

Особливості виконання покарань в зарубіжних країнах: порівняльний аналіз

Войтюк І.В., курсант психологічного факультету ІКВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук Гришина А.В.

Зародження і розвиток пенітенціарних (в'язничних) систем пройшло декілька етапів, для кожного з яких була характерна відповідна реалізація політики в галузі виконання покарань. Пенітенціарні системи включають в себе відповідні атрибути, засоби і заходи фізичного і духовного впливу на особу злочинця. Вони залежать від економічного і політичного устрою відповідної держави і її мети, яку вона становила перед покаранням.

Україна як незалежна і суверенна держава проголосила своїм головним обов'язком необхідність забезпечення прав людини та їх гарантії як найвищих соціальних цінностей в галузі виконання кримінальних покарань. Пенітенціарна система займає певне місце в економічній і соціальній структурах своїх країн залежно від соціального устрою і рівня розвитку. Як свідчить досвід багатьох країн, еволюція і тенденції розвитку пенітенціарної системи були в основному наслідком їх прагнення забезпечити ефективну протидію злочинності.

Як в Україні, так і в Німеччині існує проблема працевлаштування засуджених. Щоб її вирішити, адміністрація встановлює зв'язки з потенційними роботодавцями, зацікавлюючи їх тим, що кожного тижня вони можуть використовувати саме ту кількість робітників, яка їм потрібна на певний час. Відбування покарання у пенітенціарних установах Німеччини відображає виражений диференційований підхід. Всі засуджені за злочини, вчинені проти державного або суспільного устрою, а також за насильницькі дії проти життя та інші, які кримінальний Закон називає небезпечними, тримаються у в'язницях закритого типу. Це основний вид пенітенціарних установ.

Сьогодні пенітенціарні системи зарубіжних країн на перше місце ставлять персонал, адже сучасне вільне поза камерне спілкування засуджених, ускладнює роботу персоналу. Відповідно, потрібна велика координація, персонал повинний краще розуміти мету виправного впливу ув'язнених та свою роль у цьому процесі. Підбір працівників, їх навчання і досягнення ними тих високих стандартів, яким повинний відповідати персонал пенітенціарних служб, є першочерговим завданням пенітенціарної адміністрації.

Аналіз зарубіжного досвіду діяльності системи виконання покарань надав можливість зробити висновок про процес удосконалення відбування покарання. Базуючись на аналізі зарубіжного досвіду та тенденціях

становлення і розвитку пенітенціарної системи зарубіжних країн, запропоновано використання позитивного зарубіжного досвіду, а саме:

- досвід Франції - з проведення комплексної оцінки діяльності системи виконання покарань з урахуванням якісної складової та аналізу найбільш важливих напрямків роботи;
- досвід Сполучених Штатів Америки - з відсутності великої кількості контролюючих інституцій та спрощеної роботи спостережних комісій;
- досвід Англії - з застосування європейських вимог щодо справедливості накладеного стягнення та недопущення катування чи жорсткого поводження;
- досвід Німеччини - з чіткого функціонування системи соціальної реабілітації засуджених та соціальної адаптації звільнених від відбування покарання;
- досвід Японії - з розвинутої диференціації позбавлення волі, яка заснована на класифікації засуджених.

Отже, завдяки впровадженню зазначеного зарубіжного досвіду пенітенціарна система України стане ближчою до міжнародних норм та стандартів.

Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками

Вороніна Д.О., курсант психологічного факультету ІКВС

Науковий керівник: викладач кафедри пенітенціарної педагогіки та психології ІКВС Чичуга М.М.

Сучасна злочинність жінок характеризується підвищеною жорстокістю, агресивною спрямованістю, насильницькими засобами вирішення конфліктних ситуацій, продуманістю злочинних дій, учиненням групових злочинів та високим рівнем рецидивів.

Актуальністю цієї проблеми полягає в тому, що вчинення жінкою будь-якого злочину, а особливо насильницького, майже, завжди є явищем надзвичайним. Жінки, які відбували кримінальні покарання осуджуються оточуючими за антисуспільні дії більш суворо, ніж чоловіки. Крім того, набуте тавро злочинниці існує з жінкою досить довго, а може залишитись на все життя.

Мета доповіді полягає у вивченні соціально-психологічних особливостей особистості жінок засуджених до позбавлення волі.

Комплексним вивченням особистості жінки, як злочинниці займалися такі вчені, як: Антонян Ю. М. [1], Джужа О. М. [2], Колишніцина Е.Н. [1], Ковальов О.Г [3], Малишева О.А. [3] та інші.

Аналізуючи наукову літературу, можемо сказати, що певна частина засуджених жінок, які відбувають покарання у виправних колоніях, винні в насильницькому злочині - дітовбивстві, що особливо розповсюджено в сільській місцевості. Також чимала кількість засуджених жінок до позбавлення волі мають різні психічні аномалії, такі як гостра форма алкоголізму, наркотична залежність, психопатії, олігофренії [2, с. 104-105].

Тривале перебування жінок в ізоляції руйнує їхню психіку, деякі можуть перебувати в депресивному стані, замикатися в собі, бути байдужими до оточуючих, інші, навпаки, стають агресивними, збудженими, нерівноваженими, схильними до порушень режиму.

Значні труднощі і проблеми виникають в жінок після звільнення з місць позбавлення волі. Процес адаптації до умов оточуючого середовища є дуже важким. Жінок, які відбували кримінальні покарання можуть не приймати